

ΕΤΟΣ 54ον

23 Ιουλίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (2773)

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

«τέκνον, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι σου»

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος διηγῆται σήμερα τή θεραπεία ἑνός παραλύτου ἀνθρώπου· ἡ σωματική ἀσθένεια τόν ταλαιπωροῦσε, ὅπως ἀλλήλωστε συμβαίνει καί σέ κάθε ἄλλον ἀσθενῆ. Δέν εἶναι ἡ μοναδική φορά πού μνημονεύεται θεραπεία ἀρρώστου ἀπό τόν Χριστό. Οἱ εὐαγγελικές διηγήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι συχνές. Ἐτσι, τό ἐντυπωσιακό σημεῖο δέν εἶναι τόσο τό θαῦμα, ὅσο ὁ ἐνθαρρυντικός λόγος τοῦ Ἰησοῦ γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἀνθρώπου, προκαλῶντας τόν σκανδαλισμό τῶν παρευρισκομένων ἐκπροσώπων τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου.

Θεραπεία τῆς ἀνθρώπινος φύσης

Ἐάν λάβουμε ὑπόψη τά δεδομένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μπορούσε νά ποῦμε ὅτι δίκαια σκανδαλίστηκαν οἱ γραμματεῖς. Εἶναι πραγματικά μεγάλο πηλῆγμα στή συνείδηση τῶν ἀνθρώπων, πού ὑπηρετοῦν τήν ἠθική καί τούς νόμους τῆς, τό ἄκουσμα περί συγχώρησης ἁμαρτιῶν. Γιά πολλοῦς ἀνθρώπους ἡ ἠθική ἐκφράζεται μέ τή δικαιοσύνη. Κάτι τέτοιο δέν συμβαίνει, ὅμως, στήν Ἐκκλησία, γιά τόν ἀπλό λόγο ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι δικαστήριο. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι νοσοκομεῖο καί ἰατρεῖο παθῶν, εἶναι φυσιοθεραπευτήριο πνευματικῶν παραλυσιῶν. Ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, παράλληλα μέ τή θεραπεία τῆς σωματικῆς παραλυσίας φανερώνει ὅτι ὁ Χριστός τελικά θεραπεύει τήν ἀνθρώπινη φύση στό συνολή τῆς καί ὄχι ἀπλά τή συγκεκριμένη ἀσθένεια.

Γιά νά θεραπευθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν παρά φύση κατάσταση τῆς ἁμαρτίας καί νά προκόψει στήν πνευματική ζωή, πρέπει νά πονέσει. Ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τόν πόνο σέ ὄλο τό βάθος καί τήν ἔκτασή του. Ταυτόχρονα ὅμως προσφέρει στόν ἄνθρωπο τή δύναμη νά τόν ἀντιμετωπίζει καί νά τόν χρησιμοποιεῖ γιά τήν πνευματική τελείωσή του ἐντασσόμενος στήν ὁδό τοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, **τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.** Καὶ ἰδού τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γὰρ ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ἵπομονή στὴν ἀσθένεια

Μόνον ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ὑπομείνει θεληματικά τὸν πόνο. Ἡ θετικὴ ἀντιμετώπιση μιᾶς ἀσθένειας εἶναι πράξη ἐλευθερίας. Ὁ χριστιανὸς ἀντιμετωπίζει θετικὰ τὸν πόνο, ἐπειδὴ προσβλέπει στὴ ζωὴ πού νικᾷ τὸν θάνατο. Καί μπορεῖ νὰ βαδίσει πρὸς τὸ ἐκούσιο πάθος, ὅπως ὁ Χριστὸς, ὅταν γνωρίσει τὴν ἀληθινὴν ζωὴ καὶ ἐλευθερία.

Ὅποιος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος εἶναι εὐκόηλο νὰ καμφθεῖ ἀπὸ τοὺς πόνους μιᾶς ἀσθένειας καὶ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴ ζωὴ. Ἄλλῳστε χωρὶς τὴν προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος δὲν νοεῖται οὔτε ἀληθινὴ ζωὴ οὔτε ἀληθινὴ ἐλευθερία. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς προοπτικῆς αὐτῆς δὲν εἶναι οὔτε ἀπλή οὔτε εὐκόηλο· γίνεται δυνατὴ μὲ τὴν πίστη, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν προσευχή.

Ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι τιμωρία τοῦ Θεοῦ

Κάτω ἀπὸ αὐτές τίς προϋποθέσεις μιὰ ἀσθένεια δὲν εἶναι τιμωρία τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ δυνατότητα πού προσφέρει ὁ Θεὸς γιὰ πνευματικὴ τελείωση. Ἡ παραλυσία τοῦ ταλαίπωρου ἀνθρώπου προέρχονταν ἀπὸ τὴν ἁμαρτία του καὶ ἦταν μιὰ δίκαιη, κατὰ τὴ γνώμη τῶν γραμματέων, τιμωρία τοῦ Θεοῦ. Οἱ γραμματεῖς ἦταν γνώστες τοῦ νόμου. Καὶ ὁ νόμος αὐτὸς ἐπέβαλλε πολλὰς τιμωρίες σὲ ὅσους τὸν ἀμφισβητοῦσαν καὶ τὸν παρέβαιναν. Ὁ Χριστὸς, κατὰ τὴ γνώμη τους, ἔκανε ζημιὰ στὸν νόμο, διότι συγχωρώντας ἁμαρτίες ἐμπόδιζε τὴν ἀπονομὴ μιᾶς δίκαιης τιμωρίας.

Μπορεῖ ἡ στάση αὐτὴ νὰ εἶναι παλαιά, ἐξακολουθεῖ πάντως νὰ ὑφίσταται καὶ στὶς ἡμέρες μας. Πολλοὶ χριστιανοί, πού εἶναι συνδεδεμένοι μὲ τὴ ζωὴ τῆς

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δικὴν του πόλιν. Καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, ξαπλωμένον σ' ἓνα κρεβάτι. Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν τους, εἶπε εἰς τὸν παράλυτον, «Ἐχε θάρρος, **παιδί μου. Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου**». Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους, «Αὐτὸς βλασφημεῖ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε τὰς σκέψεις των, εἶπε, «Γιατὶ σκέπτεσθε πονηρὰ μέσα σὴν καρδιά σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ πῶ “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου” ἢ νὰ πῶ, “Σήκω ἐπάνω καὶ περπάτει”; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς», – τότε λέγει εἰς τὸν παράλυτον, «Σήκω ἐπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου». Αὐτὸς ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν εἶδεν αὐτὸ ὁ κόσμος, ἐθαύμασε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν, πού ἔδωσε τέτοια ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἐκκλησίας, μὲ μεγάλη εὐκολία ρίχνουν τὸν λίθο τοῦ ἀναθέματος σὲ ἐκείνους πού πέφτουν σὲ μικρὰ ἢ μεγαλύτερα σφάλματα. Ἐκπροσωποῦν τὴν τάξη τῶν σύγχρονων φαρισαίων, ἔχοντας οικειοποιηθεῖ τὸ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

Δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη

Καὶ σήμερα πολλοὶ ἄνθρωποι βρίσκονται σὲ πλάνη, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ τιμωρεῖ τοὺς ἄδικους καὶ ἐπιβραβεύει τοὺς καλοὺς. Εὐτυχῶς, ὅμως, δέν συμβαίνει αὐτό. Ἐάν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα, θά ἦταν ἓνας κακός, ἓνας μοχθηρὸς Θεός· ἄρα ὄχι ἀγαθός, ἄρα ἀδύναμος Θεός.

Ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος, διότι στὴ ζυγαριὰ τῆς δικαιοσύνης του ὑπάρχει ἰσορροπία ἀγάπης στοὺς εὐσεβεῖς καὶ στοὺς ἀσεβεῖς. Δέν ἀγαπᾷ τοὺς καλοὺς περισσότερο ἀπὸ τοὺς κακοὺς, διότι γιὰ ἐκείνον δικαιοσύνη σημαίνει ἀπονομὴ ἀγάπης. Ὁ ἥλιος ποτέ δέν στέλνει λιγότερο φῶς στοὺς τυφλοὺς ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς. Ἐτσι καὶ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, φωτίζει ἐξίσου τοὺς ἀγίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κάθε ἄνθρωπο κατὰ πόσο θά ἀνταποκριθεῖ στὴ θεία ἀγάπη, ὥστε νὰ τὴ μετατρέψει ἀπὸ δῶρο Θεοῦ σὲ προσωπικὸ βίωμα.

Ἡ θεραπεία τῆς παραληυσίας εἶναι τὸ λιγότερο πού κάνει ὁ φιλόανθρωπος Χριστός. Τὸ μεγαλύτερο δῶρο εἶναι ἀναμφίβολα ἡ θεραπεία τῆς ἁμαρτίας, διότι ἔτσι συμφιλιώνεται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Θεό. Ὁ Χριστός θέλει νὰ μᾶς ἀναστήσει ἀπὸ τὴν πνευματικὴ παραληυσία, ὥστε νὰ πορευθοῦμε μιά καινούργια ζωὴ. Μιά τέτοια ζωὴ εἶναι ἡ πιὸ σίγουρη λύση στοῦ πρόβλημα τῆς σωτηρίας μας.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

23 Ιουλίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Φωκά ιερομάρτυρος, Ίεζεκιήλ του προφήτου (600 π.Χ.),
Πελαγίας όσίας τής έν Τίνω († 1834).
Ήχος: πλ. α΄ – Εωθινόν: Ζ΄ – Απόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14 – Εύαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 1-8.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ιουλίου, Ζ΄ Ματθαίου.
Απόστολος: Ρωμ. ιε΄ 1-7 – Εύαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 27-35.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Αυτές τίς ημέρες έκυκλοφορήθη από τήν Άποστολική Διακονία καί ό τέταρτος τόμος (μηνός Μαΐου) τής νέας μνημειώδους σειράς, άγιολογικού περιεχομένου, υπό τόν τίτλο:

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

πού έχει ώς μοναδικό σκοπό νά παρουσιάσει, στή νεοελληνική γλώσσα, τούς βίους τών Άγίων τής Έκκλησίας μας καί τή ζωή του Χριστού πού αποκαλύπεται μέσα από τό λόγο, τή διδασκαλία, τό ήθος, τήν πράξη, τή θεωρία, τή μαρτυρία καί τό μαρτύριο τών φίλων του Θεού.

Τό έργο είναι γραμμένο από τόν Θεοφιλέστατο Έπίσκοπο Φαναρίου κ. Άγαθάγγελο, Γενικό Διευθυντή τής Άποστολικής Διακονίας, καί θά ολοκληρωθεί σέ 13 τόμους, ένα για κάθε μήνα του έτους καί ένα για τήν περίοδο του Τριωδίου καί του Πεντηκοσταρίου (σχήμα 17Χ24, έξ ολοκλήρου σέ τετραχρωμία).

Ζητήστε τούς πέντε πρώτους τόμους από τά Βιβλιοπωλεία τής Άποστολικής Διακονίας ή τηλεφωνήστε στο 210-7272381, για νά σας αποσταλούν με αντίκαταβολή. Είναι ένα έργο πνευματικής οικοδομής για κάθε Όρθόδοξο Χριστιανό καί κάθε Όρθόδοξη Οικογένεια. Τό έργο προλογίζει ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών καί Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Άκούστε τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος
ΤΩΡΑ καί ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ

Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», εβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «΄ Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». ΄ Ιαοίου 1, 115 21 ΄ Αθήνα. ΄ Εκδότης - Διευθυντής: ΄ Επίσκοπος Φαναρίου ΄ Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. ΄ Υπό τών ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. ΄ Εκ του Τυπογραφείου τής ΄ Αποστολικής Διακονίας.

΄ Η «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οί «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τών φοιτητών του Θεολογικού Οικουμενικού ΄ Αποστολικής Διακονίας στο Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm